

ність М. М. Коренев удостоєний почесного звання «Заслужений діяч науки і техніки України», двічі нагороджений орденом «Знак пошани», знаком «Відмінник охорони здоров'я», срібною медаллю за кращий інноваційний проект в галузі медицини Східного регіону України, цінним подарунком Верховної Ради України, медаллю «Чорнобильська пошана», нагрудним знаком «За сумлінну працю»,

його діяльність неодноразово відзначалася грамотами Національної академії медичних наук України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства праці та соціальної політики України, Харківської обласної та міської рад.

Президія НАМН України щиро вітає шановного Миколу Михайловича з ювілеєм і бажає здоров'я, успіхів, нових наукових звершень.

АКАДЕМІКУ НАМН УКРАЇНИ Г. В. ГАЙКУ — 80 РОКІВ

21 грудня 2016 р. виповнилося 80 років від дня народження директора ДУ «Інститут травматології та ортопедії НАМН України», Заслуженому діячеві науки і техніки України, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, академіку НАМН України, доктору медичних наук, професору Георгію Васильовичу Гайку.

Г. В. Гайко у 1960 р. закінчив Чернівецький медичний інститут, та був направлений на роботу в лікарнях Південно-Казахстанської області. У 1963 р. проходив навчання в Запорізькому інституті удосконалення лікарів за спеціальністю «Ортопедія та травматологія». 1963 р. до 1964 р. працював хірургом Мелітопольської міської лікарні. У 1964 р. вступив до аспірантури Київського Інституту травматології та ортопедії, з яким пов'язана його подальша діяльність. У 1968 р. захистив кандидатську дисертацію присвячену хірургічному лікуванню хворих з наслідками поліомієліту, а у 1984 р. — докторську дисертацію з однієї з найскладніших проблем — ускладнень та наслідків гематогенного остеомієліту у дітей та підлітків. Працював на посадах старшого наукового співробітника, завідувача клініки кістково-гнійної хірургії та клініки захворювань суглобів у дітей і підлітків, ученого секретаря інституту, заступника директора з наукової роботи (1983-1989 рр.). У 1989 р. його було обрано директором інституту.

Наукові здобутки Г. В. Гайка охоплюють широке коло наукових та практичних проблем: розробка методів стабільно-функціонального остеосинтезу, артропластики і ендопротезування великих суглобів; діагностика та лікування дегенеративно-дистрофічних, диспластичних уражень кісток та суглобів; остеомієліт, остеопороз, організація ортопедо-травматологічної служби в Україні та ін.

За 27-річний період перебування на посаді директора інституту Г. В. Гайко всебічно сприяв ор-

ганізації та відкриттю консультативної поліклініки і нових клінік – спортивної і балетної травми, стопи і складного протезування, травматичних пошкоджень ОРА та проблем остеосинтезу, відділів реабілітації, функціональної діагностики, клітинної терапії, нейроортопедії та проблем болю, лабораторії біомеханіки.

Г. В. Гайко є автором понад 500 наукових праць, у тому числі 12 монографій, 13 довідників та посібників, 10 винаходів, 11 патентів на корисну модель, 18 раціоналізаторських пропозицій, 20 методичних рекомендацій та інформаційних листів. Під його керівництвом захищено 9 докторських і 14 кандидатських дисертацій.

Г. В. Гайко проводить великий обсяг громадської діяльності: протягом 17 років він був головним ортопедом-травматологом МОЗ України, 12 років — президентом Української асоціації ортопедів-травматологів, а зараз є її почесним президентом. Він є головою Спеціалізованої вченої ради з захисту докторських дисертацій, членом секції Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, атестаційної комісії та наукової ради НАМН України, заступником голови земляцтва «Буковина» у Києві, головним редактором фахового журналу «Вісник ортопедії, травматології та протезування», членом ред-

колегій 9 українських та двох зарубіжних наукових журналів. Наукові досягнення Г. В. Гайка визнані за кордоном, він є членом Міжнародного товариства ортопедів-травматологів (*SICOT — Société Internationale de Chirurgie Orthopédique et de Traumatologie*) і Американської академії ортопедів-хірургів (*AAOS — American Academy of Orthopaedic Surgeons*).

За вагомих особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм Г. В. Гайко

нагороджений орденами “За заслуги” III ступеня, “Ярослава Мудрого” V ступеня, медаллю “20 років Незалежності України”, Почесними грамотами Верховної Ради, Кабінету Міністрів, МОЗ України та ін.

Президія НАМН України щиро вітає шановного Георгія Васильовича з ювілеєм, бажає міцного здоров'я, наснаги та творчих успіхів у його багатогранній діяльності.

ЧЛЕНУ-КОРЕСПОНДЕНТУ В. М. ЛІСОВОМУ — 60 РОКІВ

2 жовтня 2016 р. виповнилося 60 років ректору Харківського національного медичного університету, керівнику Обласного клінічного центру урології і нефрології ім. В. І. Шаповала, Заслуженому лікарю України, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, Почесному громадянину міста Харкова, члену-кореспонденту НАМН України, доктору медичних наук, професору Володимирі Миколайовичу Лісовому.

В. М. Лісовий у 1979 р. з відзнакою закінчив лікувальний факультет Харківського медичного інституту (ХМІ) та отримав рекомендацію Вченої ради на наукову роботу. У 1980-1982 рр. проходив службу в армії в якості молодшого лікаря, а згодом начальника медичної служби у військовій частині, що виконувала завдання у Демократичній республіці Афганістан. Був нагороджений Почесною грамотою командувача округу.

У 1982 р. повернувся до тимчасово перерваної наукової роботи та навчався у клінічній ординатурі на кафедрі урології ХМІ, а від 1984 по 1987 рр. був аспірантом цієї кафедри. У 1987 р. за цикл наукових робіт став Лауреатом обласної молодіжної премії ім. А. Зубарева у галузі науки і техніки та отримав бронзову медаль ВДНГ СРСР “За досягнення в розвитку народного господарства”.

У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Значение количественного анализа транспорта тест-веществ в оценке функционального состояния почек при хроническом пиелонефрите”, у цьому ж році став Лауреатом ВДНГ СРСР за комплекс розробок в галузі урорадіології.

Від 1992 по 1995 рр. В. М. Лісовий — цільовий докторант при Українському НДІ урології та нефрології МОЗ та АМН України. У 1999 р. захистив докторську дисертацію на тему “Оптимізація вибору та підвищення ефективності променевої діагностики захворювань нирок”. У 1995 працював

провідним науковим співробітником Харківського інституту медичної радіології АМН України. Від січня 1996 р. по теперішній час В. М. Лісовий завідує кафедрою урології (на сьогодні це кафедра урології, нефрології та андрології) Харківського національного медичного університету. У 1997 р. йому присвоєно звання професора.

З перших місяців роботи на посаді завідуючого кафедрою займався розгалуженням та переоснащенням клінічної бази кафедри і підрозділів Нефроурологічного центру Харківської обласної клінічної лікарні, на базі якого розташовувалася кафедра. За згодою МОЗ України заснував проблемну наукову лабораторію з андрології та репродукції людини, під його керівництвом розроблена перша та на сьогодні єдина в Україні навчальна програма з курсу «Андрологія» для вищих медичних навчальних закладів.

На базі Урологічного центру Харківської обласної клінічної лікарні у 2001 р. організував самостійний заклад охорони здоров'я — Харківський обласний клінічний центр урології і нефрології (далі - Центр) й став його директором. На тепер центр налічує 430 стаціонарних ліжок, понад 600 співробітників та надає спеціалізовану допомогу близько 20 тисячам хворих щорічно. Особисто В. М. Лісовим виконано погод 3000 операцій.